

БРОЈ 10 ЛЕПТА

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у ул. Леонтос-ту-Софу бр. 13.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Булгароктон бр. 59.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

Инвалидски проблем

II.

Србија је такође била заступљена са своја три делегата на тој конференцији, и они су о раду конференције и својим погледима на инвалидско питање код нас, поднели реферат у коме веле:

.....Србија ће морати овом питању обратити врло озбиљну пажњу, јер је она у рату већ 5 година и јер ће она поред ратних, војних инвалида имати (можда, још много већи број) „народних“ инвалида, које ћемо затећи у нашој земљи, окупираној више од године дана од стране непријатеља, коме је девиза била: девастација. Са тако изузетним и тешким околностима неће, свакако, имати да рачуна ни једна земља у данашњем рату! — Зато је света дужност целог српског народа, да потпомаже и обезбеди физичку и професионалну реедикацију својих многобројних инвалида, како војног тако и грађанског реда. Али не само што је то дужност Србије, него је и велики интерес њен, да се од ове читаве војске бедника, беспосличара и непродуктивних елемената, начини колико толико за рад способан ред људи, који, ако се за посао и живот не спреме, могу остати не

само тежак баласт народној привреди и државним финансијама, него и опасан извор најштетнијих социјалних и политичких струја у земљи“...

.....„обавезна професионална редакција најбоље ће и најрационалније одговорити овој потреби у Србији“...

.....„Све наше инвалиде требало би што пре прикупити, снабдети са нужним апаратима, класирати их по физичким способностима и другим: економским, социјалним и психолошким обзирима, па их подврћи обавезној стручној настави“....

.....Нарочиту пак пажњу при настави треба обратити пољопривреди, с обзиром на претежни пољопривредни карактер наше земље“...

До овога рата Србија је инвалидски проблем била решила на свим неправилан начин. Ми нисмо имали никаквих школа за обуку ратних инвалида; ми смо све инвалиде окатегорисали као апсолутне; ми нисмо били ништа учинили, да изгубљену радну снагу тих инвалида повратимо, већ те људе остављали, да због физичких недостатака постају беспосличари.

Али од овога рата на то важно социјално пи-

тање почела се обрађати озбиљна пажња. Наши делегати учествују на савезничкој конференцији у Паризу, прибирају податке о том тако важном проблему. Истина, на конференцији није прочитан ни један њихов рад. Показује се, дакле, једна општа жеља, да се и наш инвалидски проблем реши на савременији начин. — Наши ратни инвалиди са овога фронта, као и они који су разменом примљени из ропства, размештени су, делимиче, већ по школама за физичку и професионалну реедикацију, те ће се тиме добити и у њиховој интелектуалној и радној снази. Држава треба да предузме мере, да обука инвалида буде од користи и њима и држави.

Кад већ улазимо у решавање овог проблема, ред би био, да се реферати и други извештаји, читани на савезничкој конференцији у Паризу, који су објављени на француском у засебној књизи, преведу на српски и тиме створи могућност и административној власти и законодавном телу, да има један потпун преглед при доношењу новог закона о ратним инвалидима.

ЗВЕЗДИЦЕ

Пребацили једном комесару да даје мање следовање. Он се бранио овом причом:

Поданик неке земље доне-

се на дар своје краљу гуску.

— Нас је више, рече му краљ, како ће мо је поделити?

Човек одсече гуску главу и пружи је краљу: „Теби глава, јер си и ти глава; затим одсече шију: „Ово краљици јер је она до тебе; синовима ноге да потрче а кћерима крила да полете. Остатак мени, зато што сам поделио.“

Гаргантуа

ПРИВРЕДА

Француске званичне Новине објављују резултате анкете министарства земљорадње о жетви у 1917. години.

Свега је било засејано, по површини у хектарима, у 1917. години: кукуруза 298.620, кромпира 1.432.240, тотишамбура 105.411, Шећерне репе 71.822, репе за дестилисање 22.698 репе за храну 475.035, вештачке ливаде 2.609.720, природне ливаде 321.910, зелене фуражи 579.170, обичних ливада 4.643.670, пашњака 1.591.706, винове лозе 1.498.762, воћњака 1.500.000.

Укупно узевши жетва је била, поредећи је са жетвом из 1916. године, релативно добра.

ОТКРИЋА О РАТУ

„Тајмс“ је добио овај телеграм од г. Т. Јонеску подпредседника румунске владе: „Молим вас да публикујете под овим потписом, ово: Издавач „Тајмса“ се сећа разговора са мном о узроку рата, приликом мог доласка у Лондон, у првој половини јула 1914. Ја сам тада казао

да већ месец дана знам да Аустрија хоће рат по сваку цену и, у овом смислу, ја сам написао чланак за „Тајмс“.

„За време мог бављења у Лондону, ја сам скоро свакодневно виђао немачког амбасадора, па чак и два пута на дан. Ја сам у стању да тврдим, да је ултиматум упућен Србији у Берлину био познат и одобрен, и да је г. фон Лирски имао удела у његовом састављању и да је веровао да Србија неће смети усвојити ултиматум, као и то, да су Аустро-Немци зебли од тога да га она не прими.

Принц Лихновски, који је, лично, желео мир молио ме је у очи дана предаје ултиматума да телеграфирам г. Пашићу саветујући га да прими ултиматум и да му изјавим, у име принца Лихновског, да ће сурови услови ултиматума бити измењени при примени.

Тврдим: принц Лихновски, који ме је у априлу 1914 уверавао да зна да Енглеска неће допустити да Немачка нападне Француску, изјавио ми је у понедељник 14 јула 1914., да од данас не верује да ће Енглеска напустити своју неутралност. Ја сам му тад одговорио, да се вара јер Енглеска неће никад дозволити да Француска буде срушена, на шта ми је он дословно рекао: уто ја исто толико верујем као и ви.

ИЗ ЛИСТИЋА

Од Бранислава Ђ. Нушића

«Запитај стоку, научићете! Књ. о Јову гл. 12.

Данас су ме преместили у собу бр. 11. Ту ћу остати стално. Соба пространа и ви сте спасени да вам пишем о љубави.

Па ипак!

О, света успомена моје најчистије љубави, опрости ми! Ја падам на колена, опрости ми!

Госпођице, ви знате колико ми је закуцало срце, кад сте ми дали онај букетић као успомену на нашу љубав; толико ми је закуцало срце, да сам у том моменту поверовао Хајне-у да је у свом срцу осећао како седи читав један капел-мајстор и даје такт, поверовао сам и Шапчанину, да је у свом срцу осећао читаву звона како лупају, ох, ја

сам што више осећао, верујте, осећао сам читаву звона са сва читири звона, а шта капел-мајстор, та читавог тамбур-мајора, госпођице. Па ето, ви сами знате колико су ми заиграле руке од узбуђења, кад сте ми дали тај букетић, у коме је било цвеће тако лепих боја. Црвена, прво црвена боја, боја која једино не годи биковима, калуђерима, и ђуранима, али, госпођице, боја од које се гради републиканска застава и жандармска униформа. Па онда бела боја, која значи у мирно доба невиност а у ратно доба предају. Невиност и предаја; онда би бела боја требала у једно да је и боја љубави, јер и љубав је састављена из та два појма, невиности и предаје, тим пре што

се и повојнице праве од беле материје. Је л' те госпођице?

Па онда, госпођице, не само по бојама, већ и ипаче је у том букетићу било такве врсте цвећа, да је само собом изговарало она три љубавна принципа «љубав, веру и надежду», који се режу на прстењу, молују на ваптарским колачима, шарају на ускршњим јајима и који су, најпосле, дубоко урезани у моме срцу.

Ја не носим, госпођице, грех на својој души што тај букетић немам више, тај грех пада на цело волујски род.

Ја сам тај букетић метнуо на прозор, међу решеткама. Хтео сам да спојим љубав и чежњу, то је у овом моменту расположење моје душе! И заиста, ако је крст израз вере, лангер наде, а срце љубави, то ништа лепше не може да буде израз чежње као — апсанске решетке. И замислите, — јутрос је пришао моме

прозору један во. То није био обичан во, јер је, верујте, својом озбиљношћу стекао од прва моје поверење, које је он проиграо, јер кад се већ приближио моме прозору, дочепао је са највећим густом онај букетић, који је изражавао успомену на нашу вечиту љубав. И ја сам морао својим рођеним очима да гледам, како он прежива моју веру, љубав и надежду. Оно истина, то се троје и иначе често прежива, али ипак, — проклет био цело волујски род!

Ја вам се закљичем, госпођице, да никад нећу јести волујско месо — не, моја се мржња и даље простире; клетва прелази са оца на децу; ја вам се чак закљичем да нећу јести ни телетину, па макар то била и ладна телећина са сирћетом и зејином.

Не само то. Ја ћу терасти и даље. Узеху га на одговор, за што не! До душе не

сећам се ни једнога параграфа који забрањује јести букете, али — он је појео залогу, појео је обавезу наше љубави, елем — уништио обавезу.

Ево превијам табак.

»Рађено у пожаревачком казненем заводу, соба бр. 11.«

— Ко сте ви и како се зовете?

Во ћути. Он ћути, а то ме баца у очајање. Ко зна да ту није постојала читаву волујска завера!

— Ох, воле, говори, твоје ме ћутање баца у очајање, говори! Ти нећеш бити прва животиња која је проговорила; ти нећеш бити прва животиња која ће по где што разумети. Ено, старо-заветска магарица разумела је поглед анђела изасланика Божјег и притиснула је уз зид ногу Валаму, који ју је јахао; ено и мајушници прв је разумео глас господњи, те је прогризао ти-

ХЕНДЕРСОНОВ ЗАМЕНИК

Лондон, 2 августа

На предлог председника владе Лојда Џорџа за члана ратног министарства постављен је г. Џорџ Барнс, члан парламента.

Г. Џорџ Барнс је раднички посланик за један кварт вароши Глазгова. Десет година био је секретар централног инжињерског удружења. После Хендерсона, на чије је место дошао, он је најистакнутији посланик странке рада.

ШПИЈУНАЖА

Њујорк, 2. августа.

Шест лица од послале једне белгијске лађе за помоћ и три друга лица ухапшена су у Њујорку под оптужбом да су увозили преко Холандије и Белгије, гуму и платину у Немачку. Полиција каже да је ово хапшење резултат године дана истраживања, којим су то тајним путем Немци увозили недељно за 150000 франка робе, која је долазила из америчких пристаништа.

КРИВАЦ ЗА РАТ

Париз, 2. августа.

Немачка влада начелно је била одлучила да распламти рат још 1908 године. Кајзер је намеравао да изазове сукоб између Србије и Аустрије и из тога сукоба требао је да се развије општи рат. Он је овако намеравао да ради: Док би аустријске трупе нападе Србију и одупирале се Русима, дотле би немачка војска врло брзо напала Француску преко Белгије.

Овај план за напад био је познат одавно. Још од 3. јула 1914. аустријски амбасадор у Лондону почео је да развија акцију код британске штампе у корист тога, да Аустрија изврши казнену експедицију на Србију.

4. јула 1914. аустроугарски амбасадор изјавио је у разговору, да

је његова влада решена да казни Србију, не обзирајући се на последице таквог поступка. Њему је представник енглеске владе онда приметио, да ће онда, не само бити неизбежан европски конфликт, већ ће и Енглеска интервенисати, чим немачке трупе наиђу у Белгију. Ту је изјаву енглески министар спољних послова дао врло енергично.

СИТУАЦИЈА У БУГАРСКОЈ

Лондон, 2. августа.

„Дејли Телеграф“ дознаје из званичног извора да је јавни дуг у Бугарској достигао пет милијарда франка. Ако се узме у обзир да је њен буџет примена 1915 год. достигао суму од 275 милијона, онда се може закључити да сви извори нису довољни да покрију само огромни јавни дуг, за који је годишње потребно око 300 милиона.

О овој ситуацији говори чланак „Камбане“, која изјављује да су бугарски циљеви рата анексија Румуније, Србије и неких грчких територија као и тражење велике оштете.

„Не само, кажу ове новине, да хоћемо да уништимо своје непријатеље, већ претендујемо да добијемо потпуну накнаду за све претрпљене патње и губит-

ке. Ми тражимо, да нам наши непријатељи плате довољну ратну оштету да би покрили све наше дугове и ради осигуравања економске будућности наше отаџбине. Осим овога, ова ће оштета допустити да награђимо своје војнике. Наша је девиза: „Мир с анексијама и оштећама.“

КАЈЗЕР И АМЕРИКА

Лондон, 2 авг.

„Дејли Телеграф“ доноси нова открића, која је учинио г. Жерар, бивши посланик Сједињених Држава у Берлину. Ова открића дају рачуна о састанку г. Жерара са Кајзером октобра 1915 год. после торпиљирања „Лузитаније“. Г. Жерар вели: Кајзер је изјавио том приликом, да не би допустио торпиљирање „Лузитаније“ да је то знао, и да један центимен неби никад убио толико жена и деце. Цар се изразио огорчено против Сједињених Држава и говорио је више пута: Америка би учинила добро да пази, да после рата нећу трпети никакво вређање од ње.

«Вестминстерске Новине» примећују на то, да би добро било знати, колико жена и деце сме убити један човек, а да не престане бити центимен у очима кајзеровим. Цар немачки био је врло неразуман у својим изјавама односно Америке. Тако видимо кајзера где признаје своју дефинитивну одлуку да се дочепа Сједињених Држава на исти начин као што се дочепао и других држава 1914. године.

КРАТКЕ ДЕПЕШЕ

Лондон. — Према званичним статистикама, за последњу недељу Савезници су на западном фронту оборили 47 немачких аероплана.

Лондон. — Јављају из Амстердама, да се један од аероплана, који су учествовали

у последњем бомбардовању енглеских обала, спустио на холандско земљиште. Оба pilota су интернирана. То је трећи апарат који је Немачка изгубила. За време последњег лета над Енглеском.

Лондон. — Немачки коминике јавља, да се један немачки аероплан, после последњег лета над Енглеском није вратио.

НАД ЛОНДОНОМ

Лондон, 2 авг.

Пресбиро је извештен, да је, по извештајима pilota, непријатељска ваздушна ескадрила имала за правац Лондон. „Угледавши од једном велики број енглеских аероплана који су пошли у сусрет, немачки авијатичари окренуше своје апарате и продужише свој лет обалом бацајући бомбе на Сутенд а остатак у море.

Акција наших топова против аероплана била је од велике користи аеропланима који су вршили гоњење. Један од наших авијатичара гонио је непријатеља на висини од 1200 стопа. Тако га је гонио 15 миља до Зебрица где га је изгубио из вида. Улазећи у Енглеску на ушћу Темзе, он примети више непријатељских апарата гоњена од четири енглеска аероплана у близини Сутенда.

Не губећи време даде се одмах и он у гоњење. Кад је стигао у борбену зону, непријатељски апарати налазали су се на висини од 2000 стопа над њим. Не бунећи се, диже се одмах на висину од 18000 стопа и нападе непријатељске аероплане, на даљини од 30 миља од обале. Неко време по том вину се против једног немачког аероплана који се налазио пред њим и обори га у море.

Енглески авијатичар бацао им у море свој појас за спасавање, и при повратку он снимом оборени непријатељски апарат и немачки пилоти били су спасени.

НЕКАД И САД

Париз, 2. августа

Сад, кад Енглези дају видна доказа о својој моћи, вршећи стално снажну офанзиву у Фландрији, са великим преимућством у артилерији, занимљиво је читати у „Матену“ резиме једног чланка који је изишао у „Германији“ августа 1914. Тај чланак се приписује Ерцбергеру. Данашњи немачки голуб мира писао је у то време:

„Лорд Киченер крунисао је славно свој рад као министар војни, тражећи од енглеског парламента пола милиона војника. Парламенат му их одобри. Браво! Ако пак не буду ни Французи ни Руси задовољни онда треба признати да их је врло тешко задовољити. И то је та „велика тајна“ о којој се толико говорило у Паризу.

Али, ми у Немачкој, примећујемо хладно: »Зашто ће и потпун милион кад их има? Немачка ће бити пресрећна да види долазак овог пола милиона британских војника. Ми ћемо против њих послати неколико старих оронулих генерала, на кљусинама исто тако маторим, на челу једног ескадрона инвалида, а ови ће се потрудити да заробе ове лепе војнике, да би их одвели на вашар и показали свету као велику реткост овога столећа.«

Али прошле су три године од тада а вашари у Немачкој остали су без овог ретког уживања. Место тога у Енглеској се данас разлеже звонак смех када се сете духовитости Ерцбергерове.

Лондон. — ПАПЕНИ ПРЕДЛОЗИ ЗА МИР ПРЕДАТИ СУ ВЕЋ ЗАРАЂЕНИМ ДРЖАВАМА. ОЧЕКУЈЕ СЕ ДА ЋЕ ИХ ДАНАС ВАТИКАН ОБЈАВИТИ. ТВРДИ СЕ ДА ЈЕ ПАПА, ИЗМЕЂУ ОСТАЛОГ, ПРЕДЛОЖИО РЕСТАУРИРАЊЕ СРБИЈЕ, БЕЛГИЈЕ И РУМУНИЈЕ.

кву која је израсла више главе Јону; па разуми дакле и ти воле, разуми, тиче се моје љубави, моје најсветије љубави, управо тиче се једног букетића, који се сад налази у твојем бурагу а некад је мирисао на њеним грудима.

Овако убедљиви разлози нагонше сивоњу да мукне и ја видех да је био спреман на одговор:

Дакле:

— Ко сте ви?

— »Во«.

— То је мало, кажите одређеније ко сте ви?

— »Државни во«.

— Занимање?

— »Во«.

— И то је мало, код нас има волова у разним занимањима, дакле кажте одређеније?

— »Вучем воду«.

— Породица?

— »Мајка ми је зло прошла, отишла је на добри, ми-

слим за порезу а отац ми је још горе прошао. Ја не знам да л' се он мешао у политику, али знам да су му, при промени њеке владе, пре три-четири године, овараклаисали рогаве, намазали га црвеном фарбом, окитили га венцима и веселио се до десет сати пре подне са приврженицима нове владе, за тим га убише и приврженици га са слашћу смоташе«.

— Останте да вам узем лични опис: Висина средња, црномањаст; особени знаци, рогови који личе на писмо јоту.

— »Варате се господине, рогови нису особени знаци. То су у нас оно, што су у вас бркови. Рогови много чине, хоћемо ли се допасти каквој госпођи крави. Само што је у нас симпатија госпођа крава много невинија но симпатија госпођа у вас, јер нам не доноси никакве протекције«.

— Је л' вам позната администрација, кад чините примедбе?

— »То је наука коју не мора нико у Србији да зна!

— Јесте ли писмени?

— Јесам и пишем љубавне песме...

— Лепо! Али сад пређимо на ствар. Ви сте учинили једно кривично дело, уништили сте једну обвезу, појели сте један букет који је висео овде на прозору, као знак моје љубави.

— »Ви би ми само могли да благодарите«.

— Не разумем!

— »Па разумите. Вама је ваша љубав задовољавала само срце, то је погрешка. Вид'те, ваша успомена само на љубав задовољила је мој стомак. Тако и ваља да буде. Не заборављајте да се осврнете око себе и за собом. Ви, што сте проживили, проживили сте неосврћући се. Немојте да вам

то брка рачуне што по хронологији живите у деветнајстом веку. Људи погрешно броје, они удешавају године времена, као девојка у очи удаје. Ви живите у веку кад ће вам савет једнога вола бити кориснији, но сто томова Русо-а, Спенсера, Ласала и Маркса.....

— Али.....

— Слушајте, па ме онда прекидајте. Чим сам дорасао до снаге, наменули су ме да орем њиву мога газде, од чим сам плода ја добијао за рану само огризину. Наметнули су ми велики јарам, који ми је грдно нажуљило врат и мало је требало па да добијем болест у грудима. Покушах да се ритам, тукли су ме; покушао сам да бодем потсекли су ми рогаве. Шта сам могао, шта сам требао, слегао сам раменима и решио се да се ни чему не противим. Колики год јарам да је био, колики

год терет да је требало вући; ја сам мирно увлачио главу и равнодушно теглио — па ето видите, сад су почели да ми признају заслуге. Скинуше ми јарам; доведоше ме овде, почеше да ми доносе лепо чисто сено и ја почех да се гојим и ево као што видите и дан данас по цео дан пасем, пишем љубавне песме *и једва један пут дневно довучем воду, али то је тако мало да ми ништа не смета гојењу«.

— Али, зар вас не мучи савест што хиљадама ваше рогаге браће још носе јарам и једу огризину?

— Не, јер ми је савест приписало сало!

— Хм!

— Немојте се зачуђавати, послушајте ме! Будите миран грађанин; скидајте капу сваком ко је ма и мало вишији од вас, па макар вас и рогавама престизао у висини; научите, да се и дубље поклоните

ЗВЕНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ

Солун, 2. августа.

1. Августа ништа важно. Наши авијатичари бацили 38 бомби на догору код Рождена и Градешнице.

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Извештај од 15 сат. Активност обеју артилерија у Белгији. Северозападно од Ренса наша извијачка одељења продрла су на више тачака у непријатељске линије. У Шампањи непријатељ је вршио више покушаја напада на наше положаје у области брда Корније, или су увек одбијени.

Извештај од 23 сата. — У Белгији и на двема обалама Мезе била је јака артилеријска борба у току дана. Немачки испади према малим француским положајима на истоку од Серни, од шуме Кориер лако су одбијени. Французи су добили нешто заробљеника.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Наша извијачка одељења продрла су прошле ноћи у непријатељске линије северозападно од Гозокура и на две тачке источно од Вермела, доведши нешто заробљеника, убивши више Немаца и порушивши заклоне. Један испад непријатељев северно од Ре одбијен је преко ноћ. Непријатељска артилерија била је јача него обично источно и североисточно од Ипра и у околини Ламбертзида.

Доцније. — Рано изјутра непријатељ је напао наше линије источно од Востока, али је одбијен нашом артилеријском и пушчаном ватром; успео да заузме неколико метара те-

рена на двама нашим истакнутим тачкама.

У току дана ми смо поправили свој положај на десној обали Стинбека, добивши више заробљеника. Прошле ноћи непријатељ је у два маха покушао да продре у наше линије али је одмах одбијен. Други непријатељски испад против наших ровова источно од Нев Шапел одбиле су португалске трупе добивши нешто заробљеника.

РУСКИ КОМИНИКЕ

Румунски фронт. — У области северозападно од Сипота, после јаке артилеријске припреме, непријатељ је почео да напада наше положаје. Борба је трајала са променљивом срећом. У области Окна Грозески упорна борба вођена је целог дана 30 јула. У вече су румунске трупе, потпомогнуте нашим трупама одбиле непријатеља, отерале га са читаве серије висова и наставиле своје наступање. Непријатељски противнапади у долин реке Слоничу одбијени су. Ми смо заробили 600 војника и запленили 4 митраљеза. Управцу Фоскани у току дана 30 јула Немци су и даље вршили упорне нападе западно од железничке пруге, убацујући у борбу свеже елементе. Наше трупе су храбро браниле своје положаје. 412. пук је, у једном снажном и енергичном нападу заробио 500 Аустријанаца.

Наши авијатичари бацили су бомбе на више непријатељских позиција.

ЛОНДОН. — Немачки коминике јавља, да је битка и артиљеријска борба на западном фронту, после кратког застоја, постала особито јака.

те; научите се да по мало и колена савијете, па кад вас грбача забоде немојте се тужити, већ каж'те сваком да је то од назеба; великим људима немојте истину у очи говорити, а најмање смете ту погрешку учинити према владаоцима и женама; власт и пунчицу немојте врећати; немојте заборавити да често презентирате жену и оне који су старији од вас у служби; кад вас ко удари песницом, ви се насмешите и чешите се тек кад одете кући; ако се с ва- шом женом забавља какав велики чиновник, ви се правите као да не видите; научите се да баш онда ћутите кад вас савест гони да говорите, па ће те се убрзо уверити да је ћутање — злато. Кад вам оће да скину капут за какву дажбину, ви реците да имате још један код куће; кад вас ко похвали, реците да нисте заслужили а кад вас изгрди, насме-

шите се; будите увек спремни да кажете владаоцу да је племенит; жени да је лепа, пандуру да је мудар; спаситељу да је ђенијалан. У новинама читајте само огласе, а да би вам се разгалио мало дух, можете читати и општинске објаве што се по Ђошковица лепе. Ето, то вам је мој савет, урадите тако и ви се нећете кајати; имаћете мира и на небу и на земљи и гојићете се!

А не би ли се тако огрешно самом себи?

— „То је мањи грех но огрешити се према приликама. Човек сам себи може и да опрости а прилике, кад се о њих огрешите, не праштају!“

— Хм!.....

У том нам неко прекиде реч. Дође једај чувар и муну ногом мог саветодавца у трбух. Он се окрете, погледа га мирно, па за тим мигну мени левим оком.

— Али, то вае боле? —

ДНЕВНИ ДОГАЂАЈИ

НОВАЦ ИЗ СРБИЈЕ

Извештени смо, да непријатељске власти не допуштају, да се новац из Србије шаље нашем избеглом свету, према томе излишно је да наши одавде траже новац од својих из Србије. Из канцеларије Обавештај. Бироа Срп. Црв. Крста бр. 2330. 31. јула 1917. године.

ПОЗОРИШТЕ

У четвртак се игра у позоришту „Тоша Јовановић“

ПАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ЛОНДОН. — Дописник „Тајмса“ јавља, да је битка на целом западном фронту поново почела великом јачином. Топови безпрестанце грме од Дуна до иза Ипра. Авијатичари јављају да никада терен није био покривен са толико немачких лешева. Сада ми држимо цео вис Вестхок, осим једног малог сектора од 500 јарди на источној страни

Берн. — „Газет де Лозал“ објављује једну депешу из Немачке из „Форверца“, са детаљима о радничком времену у Есену, због скупоће и наднице. Око 8000 радника учествовало је у скупу, који је добио политички карактер. Изгласала је резолуција у корист мира и демократских реформа.

Лондон. — Говори се, да је шведска влада решила, да не уступи уражене локале организаторима конференције. Одбор помишља да конференцију премести у Христијанију.

Париз. — На позив италијанског краља, председник Републике отишао је на италијански фронт. Дочекао га је краљ, председник владе Бозели и Сонино. Њега је пратио маркиз Раџи, италијански амбасадор у Паризу, Фарер француски амбасадор у Риму, и Буржоа министар рада. Председник је предао краљу

вановић“ „Обичан Човек“. Главне улоге: г.г. Јовановић, Петровић, Динић.

ПОМЕН

Миленко Чабрић секретар — квестор Народне Скупштине, извештава своје сроднике, пријатеље и другове да ће давати четрдесето-дневни помен својој милој и никад непрежаљеној кћери Љубици, матуранту српске гимназије у Ници, у четвртак 3. августа у цркви Св. Саве у 8 и по часова пре подне.

француску војну медаљу и ратни крст.

Рим. — Дописник листа „Италија“ констатује да су се Југословени почели приближавати Италији и да је Споразум закључен на Крфу између Срба, Хрвата и Словена намењен да створи основу солидног споразума са Италијом. Италијански народ ни мало не мисли да се успротиви слободи и јединству Словенских народа, ако ови признаду легитимност италијанске расе.

Париз. — Јављају из Лондона: Г. Гомперс упутио је г. Хедерсону депешу, у којој између осталог каже: „Пошто енглеска Унија Рада није консултована, односно организације конференције Партије Рада, која је одлучила да учествује на штохолмској конференцији, то се странка Рада не може сматрати за представника мишљењу енглеског радничког света.“

Петроград. — Терешченко се вратио из главног штаба. Између њега и генералисима Корнилова влада најпотпунија сагласност.

Париз. — Преставници социјалистичке странке довели су овакву одлуку: „Ми ћемо ићи у Штокхолм да кажемо да је једина основа за мир, која се може уважити, уважавање права народа, уважавање уговора, предавање, будућих су-

коба једном међународном суду и најзад, да питамо социјалисте централних сила, да ли они осуђују владе које су одговорне за насиље још од почетка рата и да ли ће они радити против ових влада, како би се скратило трајање рата.“

Париз. — Јуче је на Кед Орсеј држана министарска седница под председништвом г. Рибоа. На седници се претресала дипломатска, војна и поморска ситуација. Нови државни подсекретар блокаде, који ће доћи место Дени Кошена, одредиће се на идућој седници.

ЛОНДОН. — Амерички делегати, који ће учествовати на међусавезничкој конференцији 28 августа, већ су стигли у Лондон.

Лондон. — Дописник „Дели Мела“ каже да су енглески авијатичари у последњој битки превазишли све што су до сада учинили, нарочито у зони Монши, где су радили као покретни митраљесци. Авијатичари су напредовали скоро у исто време кад и пешадија, бацајући бомбе у непријатељске ровове и летелици над немачким резервама по цену највећег ризика. Успех пешачког напада на Монши постигнут је највећим делом кооперацијом аероплана.

Петроград. — „Биржевија Вједомости“ јављају из доброг извора да ће се сазив руске Уставотворне Скупштине одложити за три месеца.

Лондон. — Јављају из Вашингтона: једна полуванична нота потврђује вест, да је америчка влада одбила да изда пасоше свима који су тражили да иду на конференцију у Штокхолм. Чланови америчког кабинета једногласно су изјавили, да сматрају као прерано свако учешће на штохолмској конференцији.

Амстердам. — Из „Телеграфа“: Поново су из Белгије, из области Егло, 400 људи одведени на тешке војне радове на фронт Соме. Неки од њих већ су били рањени на фронту у Фландрији.

прошпахта ја.

— Та да, боле ме — одшапута ми он — али овај ме тера да идем у шталу, јер ми је положио лепо и чисто сено а не огризину.

Мигну ми још један пут левим оком, замаја репом, окрете се и оде у шталу.

ПИСМА ИЗ СРБИЈЕ

У војној пошти Врховне Команде налазе се писма и карте из Србије за ова лица:

Љубисав Веселиновић од Томке, Живковци.

Љубомир Нинковић од Љубице, с. Влашка.

Љубомир Вујић од Љубице, с. Влашка.

Миљко Вељковић од А. Ракетић, Крушевац.

Милорад Вучићевић од Драгића, с. Гор. Гаревница.

Момчило Владисављевић од Мице, Чачак.

Михаило Јовановић од Ан-

гелине, Београд.

Добривоје Михаиловић од Драгутина с. Тржац.

Петар Јовановић од Лепосаве, с. Овсипште.

Вујица Кузмановић од Милке, Младеновац.

Драгутин Ристић од Розе, Београд.

Коста Гојковић од Драге, Београд.

Јанко Гачић од Босилке, с. Брстовик.

Јеврем Грујић од Љубице, Београд.

Јован Гавриловић од Миленије, с. Јеловик.

Михаило Глигоријевић од Леонде, Ариље.

Милијан и Мирко Гавриловић од М. Гавриловића, с. Радуже.

Миленко Гавриловић од Милана, Крушевац.

Милован Гавриловић од Илије, с. Котраже.

Љубисав Глишић од Илинке, с. Чумић.

Љуба Грујић од Персе, Азања.

Живко Глишић од Вељка, с. Тулари.

Борђе Гобељић од Живке, Београд.

Ђура Грујић од Еле, Београд.

Алекса Гојковић од Петра Мадарца, Паланка.

Александар Глишић од Данице Шонлић, Београд.

Драгомир Гавриловић од Лепосаве, Белановица.

Драгиша Грујић од Миливоја, Ваљево.

Драгослав Гавриловић од мајке, с. Љубић.

Драгољуб Гујашевић од Марије, Београд.

Добросав Гујаничић од Мице, Нова Варош.

Драгиша Гужвић, ђак од Зорке, Женева.

Писма и карте ових лица означена су под бројем 2833 до 2864

СРПСКО ТРГОВАЧКО ДРУШТВО А. Д. СОЛУН

УЛИЦА ПОБЕДА БРОЈ 11 — НА КЕЈУ ДО БИОСКОПА „ПАТЕ“

Обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове.
Врши обичне и телеграфске новчане исплате.
Врши на својој благајни мењање — размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима.
Прима транзитну робу у своје транзитне магацине — антрпоте у Солуну.
Прима новац на штедњу и чување.
Обавештења бесплатно.

У П Р А В А.

СРПСКИ ДУВАН — СРПСКИ ДУВАН КОСТА ЧОМИЋ И ЛЕОН СТАВРИЋ КОД „СРПСКОГ ВОЈНИКА“

ИГЊАТИЈЕВА БР УЛ. 133 (преко пута покр. чарш. до трамв. стан.)

Препоручује своје велико стовариште

*** СРПСКОГ ДУВАНА ***

и циг.-пап. свију врста, које продају по најбољим условима

Поред дувана у радњи се може добити и колонијалне робе као: шећера, кондезованог млека, разних конзерви, и т. д.

Зато се препоручује српским војницима — куририма — да неизоставно сврате у нашу радњу где ће моћи да се снабду свима потребама по најумеренијој цени.

Купцима дувана даје се проценат по погодби.

Част нам је ставити до знања српској војсци и српској публици, да смо у Солуну, морско пристаниште—кеј, улица Ники 35, отворили

СРПСКУ РЕСТОРАЦИЈУ

БЕОГРАД

где се кувају само српска јела, а нарочито недељом српска гибаница.

Потрудили смо се и набавили чиста природна вина талијанска, француска и грчка, такође и француски и грчки коњак.

Јела чиста српска са свињском машћу.

Препоручујући се српској војсци и публици, молимо је за посету.

С особитим поштовањем,

Ђира Васић трг. Београђанин
Васа Златаревић, ресторатер

РЕСТОРАН „КОЛУМБО“

— СОЛУН —

Улица КОЛУМБО број 13,
— до Главне Интендантуре.

Препоручује српској војсци, а нарочито онима, који долазе са положаја, своју одличну српску кујну у којој се кувају само српска јела и то на чистој свињској масти.

Увек има врло доброг хладног црног и белог вина.

За посету моли

ЂУРА ЈОВАНОВИЋ, угоститељ.

ФОТОГРАФ

МИЛАН КРЧМАРЕВИЋ :: СОЛУН

ХОТЕЛ ПАРИЗ = СОБА БР. 55.

Јавља српској публици да врши СЛИКАЊЕ преко целог дана у хотелској башти по умереној цени. Нарочито се скреће пажња српским војницима, да је сликање на дописним картама врло солидне израде.

СРПСКА КЊИЖАРА М. РИСТИВОЈЕВИЋА

УЛИЦА НИКИ 35, — ПОРЕД МОРА

Препоручује српске књиге:

„Лазарица“, народна епopeја у 24 песме, др. 3 ; „Југославија“ др. 2.50; „Песме бола и поноса“ др. 2. ; „Венеричне болести“ др. 2.—; „На капији будућности“, превод са француског др. 1.50; „На помолу“ др. 1.50; „Ружа“ др. 1.50; „Божур“ др. 1.50; „Косово“, нар. песме др. 1.—; „Сећање на отаџбину“ др. 1.—; „Ратне песме“ др. 1. ; „Цвеће“ др. 0.70; „Са српског фронта“ др. 0.50; „Беседе игумана Методија“ др. 0.50; „Антихрист“, интересантно пророчанство др. 0.40; „Робовање“ др. 0.30; „Мишарска победа“ др. 0.30; „Свеске Тајне превратне организације“; „Српски календари“ 0.40. Речнике Стевовића: у фином повезу од платна српско-француски др. 6.—; француско српски др. 6.—; повезани уједно др. 10; мали цепни фотографисани у истом повезу српско-француски др. 3, и француско-српски др. 3. Граматике Петровића, оригиналне, метода Гаспај-Ото Саурер, српско-енглеске др. 7, српско-италијанске др. 7. Учитељ енглеског језика од Ђорђа Петровића, у тврдом повезу др. 5, а у меком повезу др. 3. Речник: српско-енглески и енглеско-српски повезан уједно у тврдом повезу, од Луја Кана, др. 4.50. Речник: за почетнике српско-француски и француско-српски од Серафимовића, др. 1.50. Дописне карте: са сликама повлачења српске војске кроз Албанију, колекција 8 комада др. 1. Романи: „Хања“ од Сјенкјевића, у српском преводу, Драме 3.—.

ТАЛИЈАНСКИ МАГАЦИН

У УЛИЦИ ФРАНК 32

Отворен је талијански магацин и снабдевен војничким потребама — профитантом.

Продаја искључиво савезничким трупама.

ПРОДАЈА У ТАЛИЈАНСКОЈ МОНЕТИ
а у осталој по курсу.

— УЛИЦА ФРАНК БР. 32 — СОЛУН —

ЈЕДИНА СРПСКА БЕРБЕРНИЦА

ЂУРЕ ПОПОВИЋА

У УЛИЦИ КОЛУМБО БР. 18 :: СОЛУН

Препоручује се сваком брату Србину као најсолиднија, како у погледу рада тако и саме чистоће. Посао се обавља брзо и лако по најновијим хигијенским прописима и правилима.

Моли за посету

Ђура Поповић, берберин.

ПРОДАЈА ДУВАНА

УЛИЦА АЛЕКСАНДРА ВЕЛИКОГ БРОЈ 4.

У БЛИЗИНИ ХОТЕЛ „ТЕЛЕГРАФ“ И ВОЈНЕ ЗАДРУГЕ

Отворио сам продавницу српског дувана цигарета и цигар папира, исте продаваћу искључиво српској војсци и српском живљу. Стога скрећем пажњу свима војним куририма, који долазе у Солун ради снабдевања намирницама и дуваном, да изволе посетити моју продавницу ради набавке дувана, где ће добити велики радат (од 50 до 100 динара 8 од сто, преко 100 динара 10 од сто, преко 500 динара и више по погодби).

У мој ј радњи може се вршити промена новца са најп вољнијим курсем.

Увек свој своме!

Споштованем
Риста К. Стајић
трг. из Вране